

ἄλογον· καὶ τὸ μὲν ἀκίνητον πειθοῖ, τὸ δὲ μεταπειστόν·
 5 καὶ τοῦ μὲν πάντα ἄνδρα μετέχειν φατέον, νοῦ δὲ θεοῦ,
 ἀνθρώπων δὲ γένος βραχύ τι. τούτων δὲ οὕτως ἔχόντων
 52 ὁμολογητέον ἐν μὲν εἶναι τὸ κατὰ ταῦτα εἶδος ἔχον, ἀγέν-
 νητον καὶ ἀνώλεθρον, οὔτε εἰς ἑαυτὸ εἰσδεχόμενον ἄλλο
 ἄλλοθεν οὔτε αὐτὸ εἰς ἄλλο ποιῶν, ἀόρατον δὲ καὶ ἄλλως
 ἀναίσθητον, τοῦτο δὲ δὴ νόησις εἴληχεν ἐπισκοπεῖν· τὸ δὲ
 5 ὁμώνυμον ὁμοίον τε ἐκείνῳ δεύτερον, αἰσθητόν, γεννητόν,
 πεφορημένον αἰεὶ, γιγνόμενόν τε ἐν τιμὴ τόπῳ καὶ πάλιν
 ἐκείθεν ἀπολλύμενον, δόξῃ μετ' αἰσθήσεως περιληπτόν·
 τρίτου δὲ αὖ γένος ὃν τὸ τῆς χώρας αἰεὶ, φθορὰν οὐ προσδε-
 6 χόμενον, ἔδραν δὲ παρέχον ὅσα ἔχει γένεσιν πᾶσι, αὐτὸ
 δὲ μετ' ἀναισθησίας ἀπὸν λογισμῷ τιμὴ νόθῳ, μόγις πιστόν,
 πρὸς ὃ δὴ καὶ ὄνειροπολοῦμεν βλέποντες καὶ φαμεν ἀναγ-
 5 κταῖον εἶναι· πού τὸ ὃν ἅπαν ἐν τιμὴ τόπῳ καὶ κατέχον χώραν
 5 τιμὰ, τὸ δὲ μήτ' ἐν γῆ μήτε πού κατ' οὐρανὸν οὐδὲν εἶναι.
 ταῦτα δὴ πάντα καὶ τούτων ἄλλα ἀδελφὰ καὶ περὶ τὴν
 ἀνπνον καὶ ἀληθῶς φύσιν ὑπάρχουσιν ὑπὸ ταύτης τῆς ὄνει-
 6 ρώξεως οὐ δυνατοὶ γιγνόμεθα ἐγερθέντες διοριζόμενοι τᾶληθῆς
 λέγειν, ὡς εἰκόμην μὲν, ἐπεὶ οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ἐφ' ᾧ γέγονεν
 ἑαυτῆς ἐστίν, ἑτέρου δὲ τινος αἰεὶ φέρεται φάντασμα, διὰ
 ταῦτα ἐν ἑτέρῳ προσήκει τιμὴ γίνεσθαι, οὐσίας ἀμωσγέπας
 5 ἀντεχομένην, ἢ μηδὲν τὸ παράπαν αὐτὴν εἶναι, τῷ δὲ ὄντως
 ἦντι βοηθὸς ὁ δι' ἀκριβείας ἀληθῆς λόγος, ὡς ἔως ἂν τι τὸ
 μὲν ἄλλο ἦ, τὸ δὲ ἄλλο, οὐδέτερον ἐν οὐδέτερω ποτὲ γενό-
 6 μενον ἐν ἅμα ταῦτον καὶ δύο γενήσεσθον.

Οὗτος μὲν οὖν δὴ παρὰ τῆς ἐμῆς ψήφου λογισθεὶς ἐν
 κεφαλαίῳ δεδόσθω λόγος, ὃν τε καὶ χώραν καὶ γένεσιν εἶναι,

α 1 ἐν μὲν A F Simpl. : ἐν P : μὲν Y ἀγέννητον F : ἀγέννητον A P Y
 Simpl. α 2 εἰς ἑαυτὸ] αὐτὸ Simpl. (ter) α 5 γεννητόν A F Y :
 γεννητόν P Simpl. et fecit A² α 6 πεφορημένον F P Y Simpl. :
 πεφορημένον A : πεφωνημένον fecit A² et punct. not. α 8 αὐτὸ γένος
 A : αὐτὸ γένος P : αὐτὸ γένος F Y α 4 ἐτέρῳ F Y Simpl. : ἐτέρῳ τιμῆ
 A (iterato mox τιμῆ) α 6 δ δι' F Y Simpl. et in marg. γρ. A : δ
 δ' A α 7 γενόμενον A Simpl. : γεγεννημένον F Y

ne da pokrenuti nagovorom, a ovo drugo je prevrtljivo. Za drugo
 treba tvrditi da u njemu svi ljudi imaju udjela, a u umu bogovi, a 5
 od ljudskog roda tek neznatan dio. Ako je s tim tako, treba se slo-
 žiti da je jedno vrsta¹²² koja se na isti način drži, nepostala i nepro- 52
 padljiva, koja niti nešto drugo od drugdje u sebe prihvaća niti
 sama ide nekamo u nešto drugo, nevidljiva i uopće neopaziva,
 ono što je mišljenje dobilo na razmatranje. Drugo je ono što je
 tomu istoimeno i slično, opazivo, rodljivo, uvijek pokretano i po- 5
 stajuće u nekom mjestu te opet odatle iščezavajuće, dohvatljivo
 mnijenjem zajedno s osjetom. Treći pak rod pripada svagda¹²³
 prostoru¹²⁴, onomu što sebi ne dopušta propadanje, a stanište
 pruža svemu što ima postanak, dok je samo dohvatljivo nekim
 bastardnim zaključivanjem praćenim nesvjesnošću¹²⁵, ono u što b
 se jedva može povjerovati¹²⁶, upravo ono spram čega kad gleda-
 mo zapadamo u prazne snove¹²⁷ te tvrdimo da je svakako nužno
 da je svako biće u nekome mjestu i zauzima neki prostor, a ono
 što nije ni na Zemlji ni negdje na nebu da je ništa.¹²⁸ A zbog tog 5
 snivanja postajemo nesposobni kad se probudimo reći ono istini-
 to, razlučujući to i drugo tomu srodno u pogledu naravi koja je li-
 šena sna¹²⁹ i istinski je tu¹³⁰, naime reći da slici¹³¹ – kad joj već ne c
 pripada samo ono po uzoru na što je postala¹³², nego svagda
 nosi¹³³ prikaz nečega drugog – zbog toga dolikuje postajati u ne-
 čemu drugom, tako da bi se ipak na neki, tko zna kakav način dr-
 žala bivstva, ili će pak biti u potpunosti ništa, dok je pak onomu 5
 doista jestvujućem saveznik govor koji je zbog svoje točnosti isti-
 nit, naime da dok god nešto bude jedno, a drugo drugo, dotle –
 jer nijedno od to dvoje¹³⁴ neće nikada postati u drugom – neće
 jedno ujedno postati isto i dvoje¹³⁵. d

Neka dakle bude u osnovnim crtama izložen govor, zaključen
 prema mojem glasu u glasovanju, da jesu jestvujuće, prostor¹³⁶ i

5 τρία τριχῆ, καὶ πρὶν οὐρανὸν γενέσθαι· τὴν δὲ δὴ γενέσεως
 5 τιθήνην ὑγραινομένην καὶ πυρουμένην καὶ τὰς γῆς τε καὶ
 ἀέρος μορφὰς δεχομένην, καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις πάθη συν-
 e ἐπεταί πάσχουσιν, παντοδαπὴν μὲν ἰδεῖν φαίνεσθαι, διὰ δὲ
 τὸ μῆθ' ὁμοίων δυνάμεων μῆτε ἰσορρόπων ἐμπίμπλασθαι κατ'
 οὐδὲν αὐτῆς ἰσορροπεῖν, ἀλλ' ἀνωμάλως πάντῃ ταλαντου-
 μένην σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων αὐτήν, κινουμένην δ' αὖ
 5 πάλιν ἐκεῖνα σείειν· τὰ δὲ κινούμενα ἄλλα ἄλλοσε αἰεὶ
 φέρεσθαι διακρινόμενα, ὥσπερ τὰ ὑπὸ τῶν πλοκάνων τε καὶ
 ὀργάνων τῶν περὶ τὴν τοῦ σίτου κάθαρσιν σειόμενα καὶ
 53 ἀνικνόμενα τὰ μὲν πυκνὰ καὶ βαρέα ἄλλη, τὰ δὲ μανὰ
 καὶ κοῦφα εἰς ἑτέραν ἵζει φερόμενά ἔδραν· τότε οὕτω τὰ
 τέτταρα γένη σειόμενα ὑπὸ τῆς δεξαμενῆς, κινουμένης αὐτῆς
 οἷον ὀργάνου σεισμὸν παρέχοντος, τὰ μὲν ἀνομοιότατα πλεί-
 5 στον αὐτὰ ἀφ' αὐτῶν ὀρίζειν, τὰ δὲ ὁμοιότατα μάλιστα
 εἰς ταῦτόν συνωθεῖν, διὸ δὴ καὶ χώραν ταῦτα ἄλλα ἄλλην
 ἴσχειν, πρὶν καὶ τὸ πᾶν ἐξ αὐτῶν διακοσμηθῆν γενέσθαι. καὶ
 b ὅτε δ' ἐπεχειρεῖτο κοσμεῖσθαι τὸ πᾶν, πῦρ πρῶτον καὶ ὕδωρ
 καὶ γῆν καὶ ἀέρα, ἴχνη μὲν ἔχοντα αὐτῶν ἅττα, παντάπασί
 γε μὴν διακείμενα ὥσπερ εἰκὸς ἔχειν ἅπαν ὅταν ἀπῆ τινος
 θεός, οὕτω δὴ τότε πεφυκότα ταῦτα πρῶτον διεσχηματίσατο
 5 εἶδεσί τε καὶ ἀριθμοῖς. τὸ δὲ ἦ δυνατὸν ὡς κάλλιστα
 ἀριστά τε ἐξ οὐχ οὕτως ἐχόντων τὸν θεὸν αὐτὰ συνιστάναι,
 παρὰ πάντα ἡμῖν ὡς αἰεὶ τοῦτο λεγόμενον ὑπαρχέτω· νῦν
 δ' οὖν τὴν διάταξιν αὐτῶν ἐπιχειρητέον ἐκάστων καὶ γένεσιν
 c ἀήθει λόγῳ πρὸς ὑμᾶς δηλοῦν, ἀλλὰ γὰρ ἐπεὶ μετέχετε τῶν

d 4 δὲ δὴ F: δὴ A: δὲ Y Simpl. e 6 πλοκάνων FY: πλοκάνων
 A sed χ in ras. a 1 ἀνικνόμενα F Lex. Bekk. (Anecd. p. 405,
 26): ἀναλινόμενα A (sed va ante λ add. extra versum) Y: ἀναλινώ-
 μενα A² (μ s. v.) a 3 δεξαμενῆς AY: δεξαμένης F a 8 εἶχεν
 F: ἔχειν AY b 2 ἅττα scr. rec. Plut.: αὐτὰ AFY Simpl.
 b 3 γε μὴν A: μὴν FY Plut.: μὲν Simpl. b 5 τε καὶ A: καὶ FY
 Simpl. Plut. δὲ ἦ A (sed è et i adscr. punct. not.) FY: δὴ in
 marg. A c 1 ἀήθει Y: ἀηθεῖ F: ἀληθεῖ A (ἀλ in ras.)

postajanje, to troje na tri načina, i to prije nego je postalo nebo.
 A što se tiče primalje postajanja, ona biva i ovlažena i ovatrena, a 5
 prihvaća i oblike zemlje i zraka, te se, jer podnosi i sva ostrala sta-
 nja kojima je to praćeno, pojavljuje najraznolikijom za vidjeti, ali, e
 zbog toga što je ne ispunjaju ni jednake ni po snazi ujednačene
 moći, nije nigdje uravnotežena, već, ljuļjana neujednačeno na sve
 strane, biva pod njihovim utjecajem potresana, a opet i sama njih
 potresa.¹³⁷ A one, pokretane jedne ovamo a druge tamo, krećući 5
 se bivaju svagda razdvajane, kao što će pod utjecajem sita i uopće
 oruđa za pročišćavanje sjemenja, dok je prosijavano i rastresano,
 krupnije i teže sjeme biti nošeno u jedno stanište, a tanko i laga- 53
 no u drugo. Tada su se tako ta četiri roda, potresana od one koja
 ih je prihvaćala – budući da se gibala poput oruđa koje prima po-
 tres –, s jedne strane zbog nejednakosti u većini razlučila jedna
 od drugih, a s druge su se strane zbog jednakosti većinom stisnu- 5
 la u isto, te je zato svaki zauzeo neki drugi prostor, i to prije nego
 je iz njih postao sredeni svemir. Prije toga sve je to bilo doista ne-
 razmjerno i bezmjerno. Kad se pak latio toga da uredi svemir,
 najprije su vatra, voda, zemlja i zrak već doduše imale tragove¹³⁸ b
 sebe samih, ali su bile baš sasvim u onakvom stanju u kojem se
 vjerojatno nalazi sve kad je odsutan bog. A budući da su tada bile
 baš u takvu naravnom stanju, najprije ih je likovima i brojevima
 uobličio. Da ih je bog koliko je moguće najljepše i najbolje usu- 5
 stavio, i to iz onih koja nisu bila takva, to neka za nas bude prije
 svega stavljeno u ishodište, kao ono što uvijek govorimo. Sad se
 dakle treba prihvatiti toga da vam neuobičajenim govorom obja-
 snim uređenje i postanak svakog pojedinog od njih. Ali vi ćete c